

Tots els camins...

EL BE NEGRE SETMANARI SATÍRIC.

...porten a Romeva

Any IV - Núm. 139

Barcelona, 7 de febrer de 1934

Preu: 20 cèntims

EL TUSSO NEGRE per al senyor Pau Romeva

Poques vegades tindrà EL BE NEGRE ocasió com aquesta d'oferir el seu Tussó a un home més justament apreciat...

El Tussó és un animal tan estimat, tan agomolat per la majoria governamental, mentre en la foscor de la cambra dels mals endreços on s'han refugiat els seus amics i aliats polítics fent el bot, li envien les malediccions més amargues...

Els objectes perduts als tramvies

Com cada setmana, la Companyia de Tramvies ha facilitat la llista dels objectes trobats als cotxes. Són els següents: Una bomba, una bomba, dues bombes, una ampolla de líquid inflamable, una bomba, un paraigua explosiu, tres bombes, una bomba, dues bombes, una criatura, una bomba, una bomba i una bombeta.

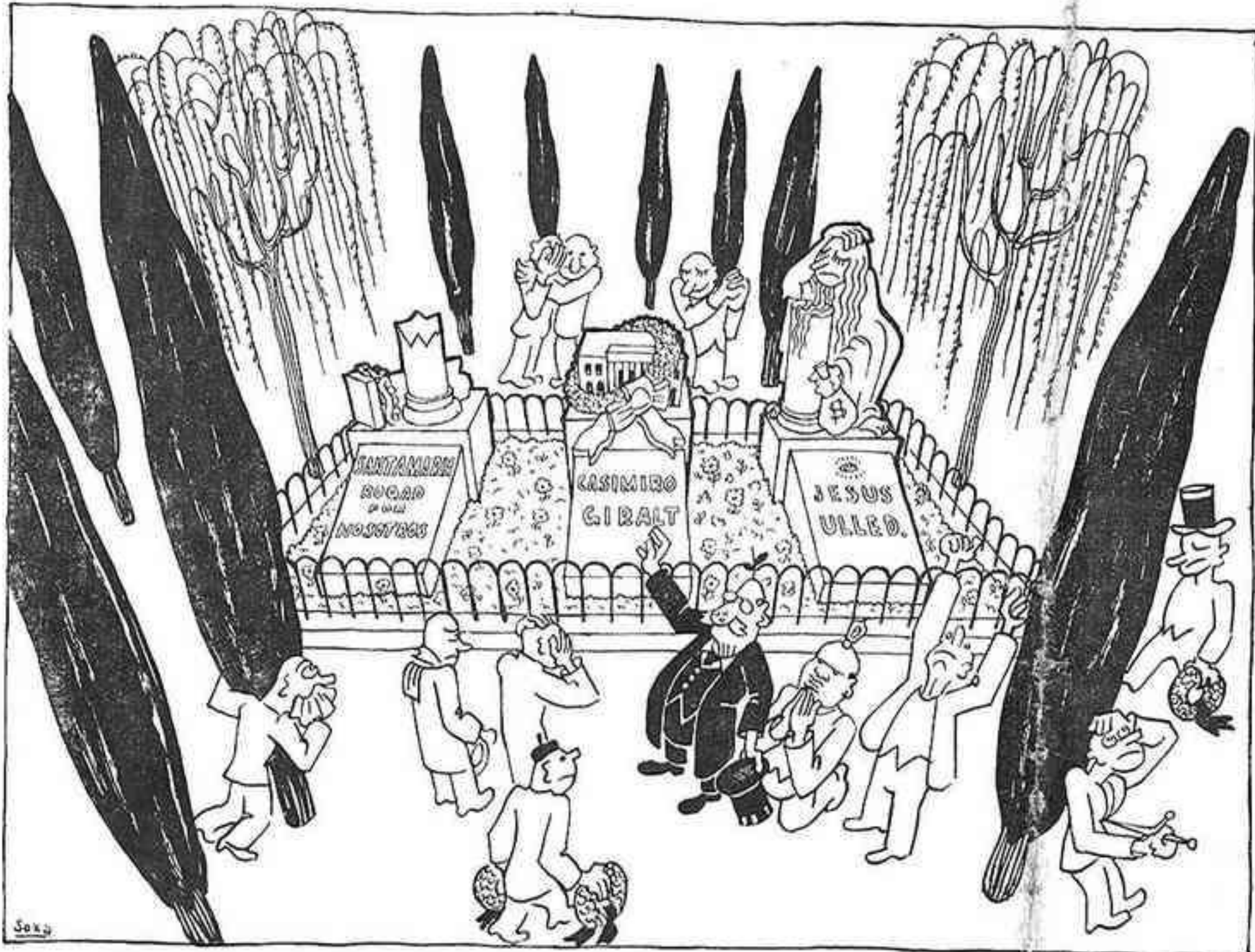

LA TRANQUIL·LITAT DEL BAR

— Si féssim alguna reunió que no fos clandestina?

HOMENATGE POSTUM

Els radicals no obliden els seus morts

LA TRISTA CERIMONIA

Després de la sessió solemne de constitució del nou Ajuntament, celebrada dijous passat, calia que els regidors portessin a cap un acte que fixés les respectives posicions.

Primer es dirigí la comitiva a Sant Celoni al mausoleu del senyor Giralt. Foren rebuts pel cadàver del propietari, que els acompanyà directament al seu famós celler.

Accelerant però, i infringint una mica les ordenances municipals, pogueren atrapar-lo encara, el carregaren i tots nou cap a Sant Celoni altre cop falta gent per fer l'homenatge col·lectiu.

En ésser altre cop al famós celler, el senyor Pich prengué la paraula: —Us porto — digué — aquests

quatre calets perquè m'els ensenyeu. Són els únics peus, quatre tristos peus, que ens queden a l'Ajuntament de Barcelona...

ELS GRANS ESPECTACLES

2 Revolucions, 2!

Madrid, 1. — S'estan activant amb tota normalitat els treballs pel muntatge de les dues revolucions que han d'esclatar el dissabte de Glòria i que sembla que seran els espectacles més concorreguts de la diada.

Per tal de telegrafiar detalls hem procurat entrevistar-nos amb els dos productors. Tant el senyor Largo Caballero com el senyor Gil Robles s'han mostrat reservadíssims i no els hem pogut treure res.

Comèdies o melodrames?

Madrid, 2. — Pels mentideros teatrals no es parla d'altra cosa que de les estrenes que preparen els senyors Gil Robles i Largo Caballero, però la gent no s'acaba de posar d'acord. Hi ha totes les tendències.

Hem preguntat a Josep Maria Pemán i ens ha dit que ell creia que el melodrama seria l'un, però que no li semblava bé que s'esperés al dissabte de Glòria.

Fora d'això, no se sap res.

Els actors s'alimenten

Madrid, 3. — He pogut esbrinar alguna cosa. Sembla que els dos bàndols es preparen amb gran intensitat estudiant-se els respectius papers perquè el dia de l'estrena el públic no senti els respectius apuntadors. Se sap que, per tal de no debilitar-se, els feixistes de Gil Robles han encarregat a Roma una

naren els seus consells als neòfits. El senyor Gró, però, es va excusar dient que all més valia que no ar donés a l'edifici veure el resultat de la seva experiència que ni tan sols semblaria radical si no fos per la persecució soferta.

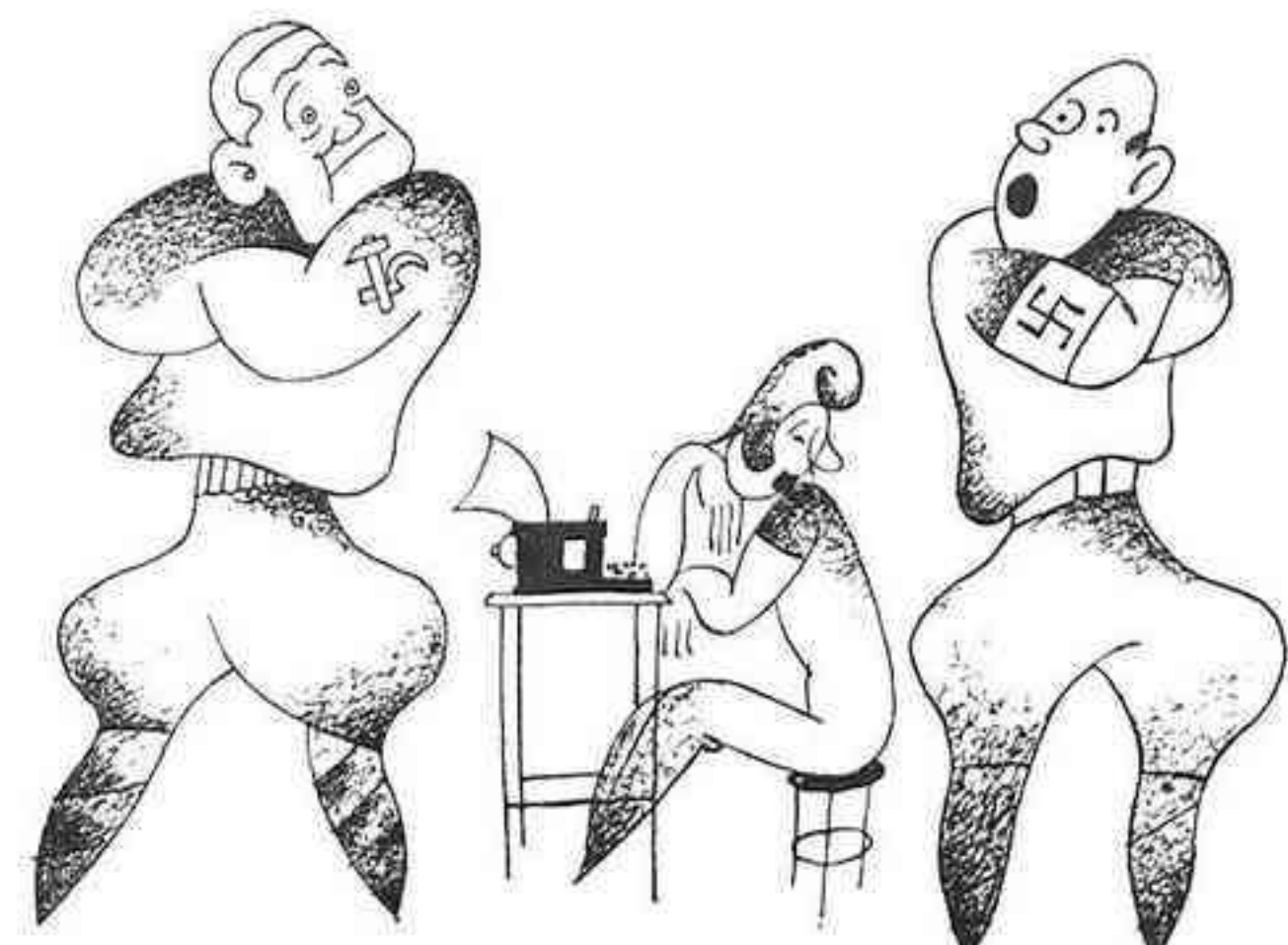
ELS GRANS ESPECTACLES 2 Revolucions, 2! Madrid, 1. — S'estan activant amb tota normalitat els treballs pel muntatge de les dues revolucions que han d'esclatar el dissabte de Glòria i que sembla que seran els espectacles més concorreguts de la diada.

emissió popular de butlles de Quaresma. Com a resposta, els socialistes han anat a desempenyar els àpats de promissió que els radicals tenien a la casa de préstecs de feia tant de temps.

Finalment sabrem de què va

Madrid, 4. — Avui ha estat el gran dia: no per les dues revolucions, sinó per la informació. Assistiré als assaigs generals del moviment, és a dir, als assaigs generals, als assaigs generals provisionals. Demà a la tarda aniré al dels feixistes, que retiren d'hora, i a la nit al dels del Front Únic, que retiren tard. Telegrafiaré. Ara telegrafio que manden fondos.

(Continua a la pàg. 4, col. 1.)

ELS DICTADORS

La República. — Qui dicta primer?

Un bon servei de la policia

Els agents de la Brigada Social han practicat la detenció de quinze individus que estaven celebrant una reunió clandestina.

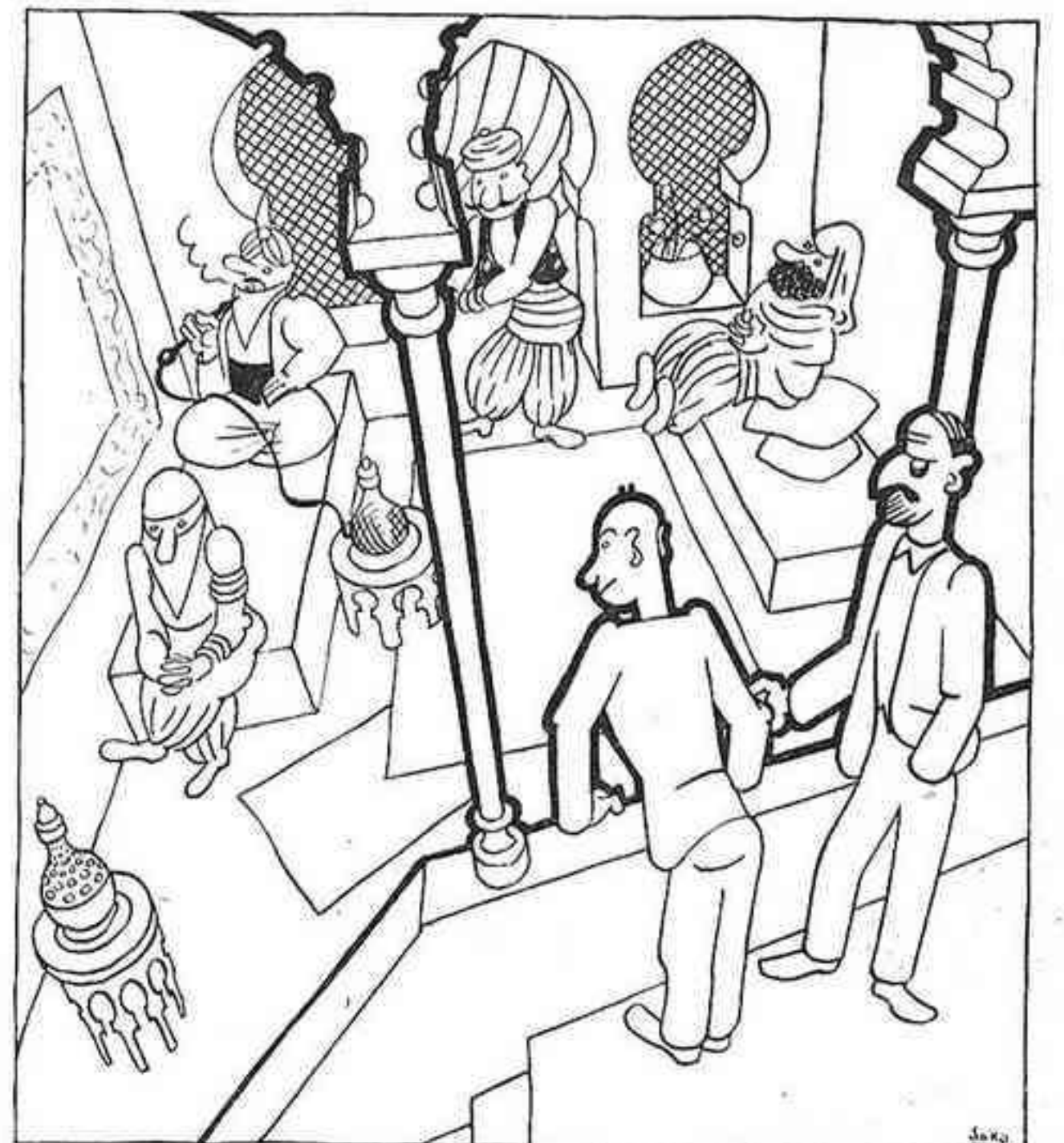
Com a nota realment curiosa, demostrativa de fins a quin punt arriba la perfídia dels anarquistes, direm que aquesta reunió clandestina no es celebrava al bar «La Tranquil·lidad», lloc de cita habitual entre els extremitats i la policia.

Informacions de darrera hora aclareixen que la reunió clandestina en qüestió no es celebrà a «La Tranquil·lidad» perquè el famós bar estava ocupat en aquells moments per un altre grup de la F.A.I. que celebrava també la seva reglamentària reunió clandestina de segona convocatòria.

Està tranquil

En Pic i Pon, desitjós de perpetuar el seu pas per la sots-secretaria de Marina Civil, es fa fer un retrat a l'oli per l'oliere Cardelús, el qual cobrarà cinc mil pessetes de la seva obra.

Sembla que el Banc de la Propietat també està aviat en disposició de fer-se retratar.

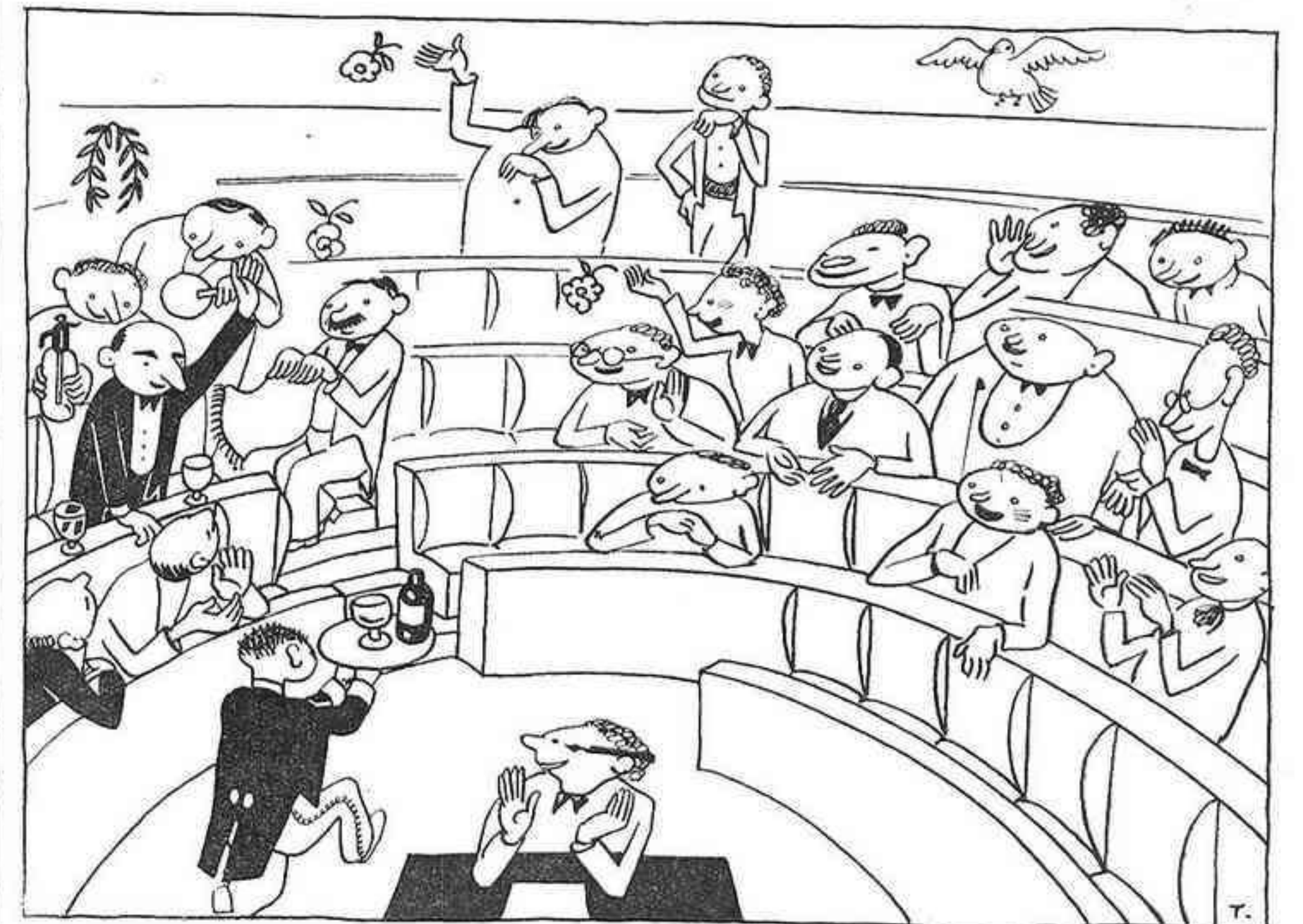

«DEMI-MONDE»

— I no us avergonyeix de tenir retirada tota una minoria? — Veureu, sóc solter...

AL PARLAMENT CATALA ROMEVA

Un refredat de l'oposició està a punt d'interrompre les tasques parlamentàries

Romeva. — Ja veig que fent l'oposició podria fer-m'hi una posició...

La notícia circulà primer com un simple rumor. Nosaltres el trobàvem en aquesta forma corrent al·lèria pel carrer del Bisbe. De moment no ens el vàrem creure, però fou tant insistit que vàrem haver-nos de retre a l'evidència. A l'evidència del rumor, naturalment, perquè a l'evidència de la notícia

trigàrem bon tros més a retre'ns-hi.

Convençuts ja que el rumor circulava, en quatre salts forem dalt a la Generalitat. El Pati dels Tarongers, el Saló de Sant Jordi eren plens de grups separats per espais buïds que esperaven que els omplissin. Misteriosament, en els grups es feien comentaris i de tant en tant es destacava algú i anava als altres grups:

— Però és veritat? — Sí, sí; aquest l'ha sentit. I tot seguit el novament informat tornava al seu grup: — Hi anirà el President? — Sembla que el senyor Companys està decidit a anar-hi. — I al Parlament? — En Casanoves espera per si es confirma. — I si es confirmés? — Oh! Aleshores... Més val no pensar-hi.

EL PARLAMENT ESPERA

Agafem un taxi i ens plantem al Parlament. Els escans de la majoria, plens; els de la Lliga, buïds. Expectació; el senyor Casanoves, amb la campaneta als dits, dubta si començarà o no. De tant en tant un uixer arriba i li parla a l'orella. En Soldevila va d'una banda a l'altra i en Dalmau Costa assaja les seves millors reverències. L'expectació no deixa parlar nin-

gu, i plana, i no Alexandre, un silenci anguniós.

En un passadís sorprenem una conversa. Els senyors Rovira i Virgili i Humbert Torres es parlen a cau d'orella:

— Però, volen dir que no vindrà? — Què?!! — Sí no vindrà!!!! — Ah!!! Em penso que sí!!!! Com ho faríem?!!! — Seria una catàstrofe!!!! — La Història de Catalunya ho demana!!!! — Com la teniu?!!! — Ara torno a treballar-hi!!!! — Així, allò dels sense feina?!!! — Res!!! Res!!! Poques games de fer-la!!!

Com que la conversa agafava un caire més aviat íntim, passàrem de llarg. Una catàstrofe! Ho havia dit el senyor Humbert Torres.

Preguntàrem a un uixer: — Què passa? — Oh! No s'ho pot pas pensar. Figuri's que el senyor Pau Romeva sembla que està refredat i no se sap si assistirà a la reunió. Ara es parla d'enviar-li el doctor Peyri. — Bufa! I vàrem córrer al taxi, que ja marcava deu pessetes: — A la Tinència d'Alcaldia de Sans! De pressa!! I clac!, d'una revolada tancàrem la portella. El taxi arrencà com un

esperitat. Aleshores, més tranquil·litzats, n'agafarem un altre i ens fèrem portar a la Casa dels Canonges.

A LA CASA DELS CANONGES

En mig de la confusió que hi regnava arribarem fins les habitacions particulars del senyor Companys. Allà encara el desori era més gran. L'Honorable President es passejava d'una banda a l'altra, cap cot i les mans a l'esquena, trágica imatge del Gat Félix. Amb el barret als dits ens vàrem assegurar en un recó sense esma de preguntar res.

—Grau! — cridà el senyor Companys. El senyor Jassans aparegué vestit de lliurea. —Què mana el senyoret Lluís? —Ja has fet portar aquella cuixeta de pollastre a en Romeva? —Sí, senyoret Lluís. —Era tendra? —Sí, senyoret, com cada dia. —Cada dia cuixa de pollastre? No et vaig dir ahir que li portessis la mitja perdiu que li vaig separar de la meua? El senyor Grau Jassans baixà els ulls i es ruboritzà, signe evident que se l'havia menjada. —Què has fet, desgraciat! Que me'l vols matar? Pollastre cada dia! I els purs també te'ls deus haver fumats!

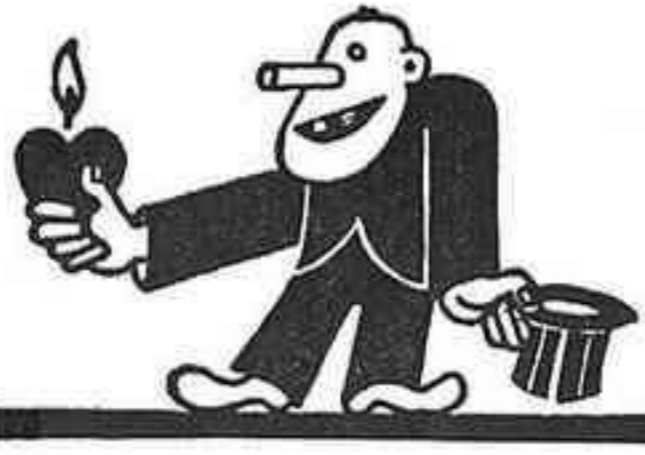
PARLEM AMB EL SENYOR PAU ROMEVA

La criada ens féu entrar tot seguit. Pau Romeva estava assegut en un silló, tot abrigosset i amb els peus al braçer. —Ja ho peieu quib refredat que tibe. Ab aquests freds hob bo pot abbar ablloc... — féu una ganxota i... — atxixiss!!! —Salut. —Gràcies. —Sí, per això hem vingut; per veure com es trobava i per interessar-nos per la seva salut. —Bo serieu bas de l'Esquerra? —No, senyor; som de El BE NEGRE. —Ah! Quiba gent aquesta d'Esquerra! Cada dia eb borbé ub requisit o altre: bollastre, berdiu, buros... —Duros? —No, buros, cigars buros. Cob que esteu tab refredat... I féu una altra ganxota com si anés a ensorrar-se el món. —Salut! —Bo, bo faig bas cap estorbut ara. Es el beu tarabbà. —Ah! —I què diueb? —Estan desesperats. —Bobres bois. Jo bo sé bas cob agrair-los-bo. Veieu? Ab gent així hob es bot eb tendre i bo ab els de la Lliga. —I què penseu fer? —Fer-be de l'Esquerra tab bob bubt estigui bo. —Ja s'ho mereixen, ja. Mireu, ara està el Parlament esperant a fer sessió o no, esperant-vo. —Ah! b'esbureb? Quiba geb! Es abbbirable! Boia! Borta-b els eucalibts, que eb vull fer els perfubs i surto! Entrà la criada amb una olleta que treia fum; el senyor Bomeva agafà un full de paper de barba, en féu una paperina, hi féu un forat i començà de respirar el fum pectoral. —Digueu-los que hi corro tot seguit. A l'ubrib — sospirà — he bogut dir alguba cosa sebse que se'b cobegues el refredat!

ALTRE COP AL PARLAMENT

Quina notícia! En Romeva es feia de l'Esquerra! Un altre taxi ens tornà al Parlament. La majoria estava reunida i l'expectació continuava. Amb la seguretat del que porta una gran notícia, amb un duro a l'uixer i amb l'esperança de recuperar-lo amb un càrrec, entràrem al despatx: —En Romeva ve tot seguit i es fa de l'Esquerra! Nosaltres l'hem convençut. —De l'Esquerra diuen, desgraciat? —exclamà el senyor—. Correu, que es nomeni una comissió i que vagi a convencè'l. Només faltaria això! Ara que hi ha una oposició tan democràtica, que se'n us fess governamental. Correu, que demani el que vulgui: li ho donarem tot, però que segueixi a l'oposició!!! Vàrem sortir amb els ulls a l'infinit i amb l'Esclasons, veient el duro i el càrrec com volaven per sempre.

amb el cor a la mà

HISTORIES VELLÉS

Finalment, dissabte a la nit, en el precís instant en que per tal d'anar a fer companyia a altres mites igualment importants i remotos, la versió autèntica dels veritables motius que han impulsat a la Lliga a retirar-se del Parlament català, es disposava a entrar en el clos insondable de la tradició i de la llegenda, va parlar l'oracle per boca del senyor Ventosa.

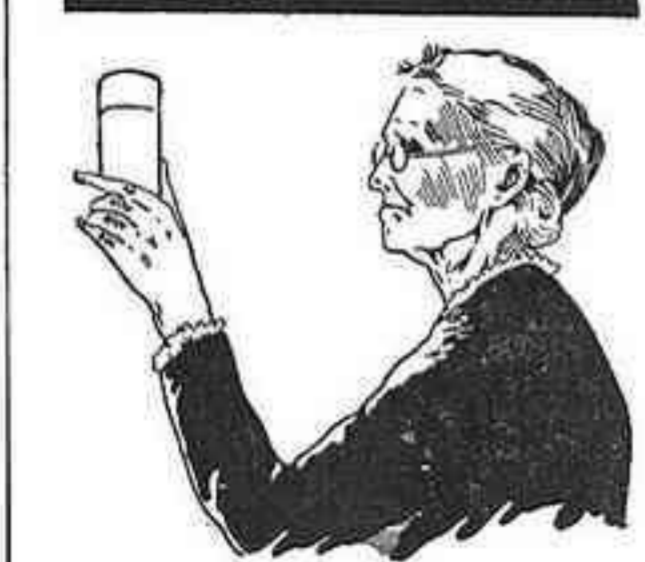
COBRAR AMB PAPERS

El dia 31 darrer, la Secció de Caixa de la Generalitat no va despendre en concepte de sous als funcionaris, més enllà d'un parell de milers de pessetes. Amb tot, les cues eren tan llargues com de costum i tots els funcionaris rebien el corresponent sobre.

REVOLUCIONARIS

—Tu seràs de la dreta o de l'esquerra? —Jo? De la Creu Roja.

LA MODA... OBLIGATORIA

El Departament de Cultura de la Generalitat, ha concedit una important subvenció, per tal que les senyoretetes Donato i Espinosa puguin seguir mantenint una "Residència de Senyoretetes Oficinistes" a la Via Laietana.

80 ANYS I SENSE XACRES Ha combatut el seu artrisme, causa de l'arterioesclerosi, amb el CEREBRINO MANDRI que dissol l'àcid úric de la sang combatent així el dolor reuma. Cura els dolors nerviosos, migranyes, neuràlgies (facials, intercostals, lumbago, ciàtica, etc.), el dolor reumàtic articular (agut i crònic). • Les senyores saben que CEREBRINO MANDRI les preserva de llurs molèsties. Recordeu sempre! que contra el dolor, tenim el millor remei. Producte nacional de fama mundial; eficaç i inofensiu.

Què els donarem als nois de la Lliga?

—Què li darem a la gent de la Lliga per tal que vulgui tornà al Parlament? Tristos estem de la seva fugida, mal ens ha fet el seu gest tan valent. —Jo li donaria la Comissaria de l'Ordre Públic i tot l'armament, li deixaria portar carabina i que tornés a fè aquell sometent. —Jo li donaria una Llei de Contractes, feta pel gaudi del terratinent, que permetés escanyà el rabassaire amb un molsut i fornit rendiment. —Jo deixaria que totes les monges, pobres mongetes de dins el convent, i tots els frares i gent de sotana, en els comicis, votessin per cent. —Jo els donaria la Conselleria de la Cultura, Govern i Foment, la de Treball i, amb la d'Agricultura, la de Finances perquè anessin fent. —Jo els deixaria que amb Suros i Chades i altres impresos del mateix caient, empaperessin salons i despatxos del vell palau i de l'Ajuntament. —Jo aquest permís que té el senyor Ventan irritat i tan impacient, tosa, d'una arma curta, ja li donaria d'una vegada perquè estés content. —Jo al senyor Tries, amb una safata, li portaria un Riera calent, i al senyor Valls, uns palpiços ben tendres de Fontbernat, per menjà a crema-dent. —Jo a don Lluís, tan Duran com Ventosa, perquè arribés a tornà al Parlament, li oferiria tot l'oro i el moro i li faria ser-ne President. —Jo a aquell Vidal que també és Guardiola, fins li diria que té algun talent, i si un discurs etzibava a la Cambra faria veure que l'escolto atent. —També jo els diria que el joc que ara a Madrid, és un joc molt prudent; que llurs visites i llurs entrevistes amb els monàrquics són cosa excellent. —Que això que fan no és fer l'ase ni el brètol, sinó que és digne de l'alt pensament de don Francesc i els seus llepes, que el llepen tant que ja està tot lluent. —Que Catalunya no val ni una penca de bacallà escaransit i prudent si no governem els incògnits lligaires als Municipis i al seu Parlament. Que el que convé és que vinguin de pressa a fer contractes de calç i ciment, arrendament d'escombrada i neteja i a protegir tota empresa potent. Que tots voleu que torni el Severiano a redimir-nos del règim republicà, l'Estatut i l'Esquerra i té això que és el nostre turment. Tan els direm que esperem que es conrectifiquin llur capteniment; que els catalans ens morim de tristesa sense llurs homes en el Parlament!

SEMPRE PLOU SOBRE MULLAT

Molt senzill. Que abans de fi de mes, tots els burócrates generalitaris, havien signat uns rebuts en els quals sollicitaven avenços del sou. —A aquest redimoni de senyor Pérez — va dir un d'ells —, no se li ha extraviat ni un miserable rebut! Sis documents, i ni una peseta!

Herniats recordau sempre que els millors aparells del món per a curar les vostres hernies són els de la CASA TORRENT sense fracs ni àmbols, no molestan ni fan embolans, amodiant-se com un quant. No compreu cap aparell sense abans visitar-nos. CASA TORRENT ■ Unió, 13 - Barcelona CONSULTES GRATIS

Restaurant Casa Joan Rambla Santa Mònica, 21 i 23 - Telèfons 11692 i 15759 Especialitat Paella Valenciana Salons especials per a banquets

Es, vostè, un escèptic, i no el convenen les propagandes? Perfectament d'acord: estem tips d'anuncis. S'ha de desconfiar de les paraules interessades. La persona intel·ligent es diferencia dels banau en que vol convèncer-se de les coses per ell mateix. Ha sentit vostè anomenar la crema d'afaitar BLANCA-FLOR? Doncs adquireixi-la (en tub d'estany) i examini-la a fuitant-se. Compari-la amb certes marques estrangeres, que tal vegada algun dia hagi provat i el greu elevat de les quals no prové de la seva qualitat sinó dels drets de Duana, i una vegada hagi fet la comparança... Vaja, que no voleu dir-li res més, puix no és vostè dels que es fien de propagandes: vostè dirà el que li diem ara nosaltres. Solament aclarirem que aquesta superioritat li prové de les substàncies de les agües termals de La Garriga incorporades a aquesta inimitable crema, les quals agües han guanyat tanta fama per llurs qualitats per a la suavitat i conservació de la joventut del cutis.

ELS DRAMES DE LA CULTURA

Les dificultats amb què es trobaren els nous regidors barcelonins per a repartir-se els càrrecs de govern, arribaren a l'extrem de que el doctor Serra-Hunter, al qual hom assignava el departament de Cultura, renunciés voluntàriament a formar part del Govern, en benefici de la bona harmonia general. —Els ho dic ben sincerament— diuen que manifestà als que estudiaven la repartició a gust de tot-hom—. No tinc cap mica d'interès en anar a Cultura. Ja sé que es va acordar que hi aniria jo, però no em fa res que ara s'acordi el contrari. Tots plegats s'anaven a posar a felicitar el doctor Serra-Hunter pel seu despendiment, quan una veu, des de darrera la porta, avisà a l'ex-Rector de la Universitat que el demanava la seva senyora per telèfon. L'interessat sortí, estigué una estoneta conferenciant i després tornà a reunir-se amb els seus companys, i davant la sorpresa general, digué: —Ja els he dit que jo no renuncio de cap de les maneres a anar a Cultura. Sempre he estat jo l'indicat per desempeñar aquest càrrec, i no el cediré costi el que costi. I no hi va haver manera de fer-li entendre que uns moments abans s'havia expressat en una forma sensiblement diferent.

URBANS EMBOSCATS

—Que va a la Rua, senyoret? —No. Vaig a la revista d'En Vachier.

ENS VAM EQUIVOCAR

Nosaltres som dels que quan ens equivoquem ho reconeixem i que rectifiquem encara que ningú ho demani. I com que la setmana passada ens vam equivoocar, aquí ens tenen disposats a fer justícia i a donar a cadascú el que sigui seu. Vam dir que el nou regidor senyor Cristià Cortès s'havia fet de l'Esquerra quan ja feia vuit dies que els electors de l'Esquerra l'havien fet regidor, i vam fallar a la veritat. El cert és que quan el senyor Cortès es va fer soci del casino dels senyors de l'Esquerra, ja gairebé havien passat quinze dies des de les eleccions. A cadascú el que sigui seu, i la justícia per damunt de tot.

ELS RADICALS VAN A FER UNA COSA BEN FETA

Els inefables radicals de Barcelona, preparen un solemnisssim acte que tindrà lloc un dia d'aquests en honor del mai prou lloat Milhau.

LA INESPERADA REVISTA DE LA GUARDIA URBANA

El cap de circulació ha convocat sobtadament per a demà mitja una revista de la guàrdia urbana, al Parc. Es una llàstima que en Vachier no ens hagués avisat això a nosaltres amb anticipació. Segurament que als nostres lectors, com a nosaltres mateixos, els hauria agradat poder veure què passaria amb aquesta revista, i com s'ho faran en Marsà i els deu mil marsans per presentar-se desfilats d'urbans a l'hora de la revista. SE L'HA QUEDADA PER RECORD

ELS BOTINS D'UN RADICAL

El Brusi del dia 25 del passat gener publicà una interessantíssima fotografia del dinar celebrat al Ritx amb motiu de la festivitats de San Ildefonso, patró de la majestad perjura. De l'esmentada foto destaca l'ex-marquès de las Alalayuelas (antes Zambrano), avui dia destacadíssim i convençudíssim element del partit radical, el qual lluita uns magnífics botins blancs que foren l'admiració de propis i estranys. Sembla que el tal ex-marquès es posà els botins blancs precisament com a símbol de la puresa dels seus ideals polítics. L'ASSOCIACIO DELS PREVIATORS

EN PLA RADICALEJA

Fa uns dies En Josep Pla es passejava radiant pel hall del Palace de Madrid, tan radiant que les seves coxencines no s'atrevien a pagar-li més que whiskys, quan arribà un seu conegut, home d'esquerra.

Mercat d'ocasions

Compra - Venda - Canvi de mobles i tota classe d'objectes TOT D'OCCASIO Corés, 414 - Telèfon 30422

LA BORSA LA VIDA COTIZACIONS

Table with exchange rates for R.O.M.E.V.A., Cambosingadora parlamentària, Radicaling (Consistoring), Teatre ca-t-a-là, Dicta, Dura i C., (Socialista), (Agrària), Borsa de París: Chiappes.

El R.O.M.E.V.A.S., que tan poc havien donat de si fins a la data, han tingut una revifalla sorprenent després del crac de Cambosingadora parlamentària.

Els Radicauling (emissió Consistoring) es pot dir que han fet a tots. La desaparició dels significats Ulled, Griso, Santamaría (Mare de Déu) i Giralt, del Consell d'Administració de la Banca Municipal, deixa desemparats els interessos radicals i molt baix aquest paper.

La Borsa de París, en tancar aquesta edició, comunica que els Chiappes han sofert una sotragada. A Fontainebleau se'n ressentiran d'una manera especial.

Què és la neurastènia?

Els excessos de tota mena, els disgustos i les contrarietats donen lloc a un afèbliment del sistema nerviós, la qual cosa es tradueix en insomnis, falta d'apetit, rotaments de cap, malestar, símptomes tots ells de neurastènia, que es venen amb tanta major rapidesa com més de pressa s'ataca llur origen per mitjà de l'energic reconstituent Fosfo-Glico-Kola Domènec, el qual retorna en pocs dies el benestar i els desigs de viure. Venda: Lab. Domènec, Ronda Sant Pau, 71, i farmàcies.

